

عنوان مقاله:

نقش مدارا در تعالی انسان و جامعه (سلوک فردی و اجتماعی) با رویکردی به اندیشه عرفانی و رفتار سیاسی امام خمینی(س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 18، شماره 73 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فاطمه طباطبایی - عضو هیات علمی و مدیر گروه عرفان اسلامی، پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی، تهران

خلاصه مقاله:

مدارا در فرهنگ مفاهیم سیاسی به معنای تسامح، دیگرپذیری، پذیرش امر غیر قابل قبول و نیز نوعی رواداری و عدم تداخل و تقابل با آرا، عقاید، نگرش، رفتار و ... دیگران علی رغم عدم پذیرش و مقبولیت آنهاست. از این رو تعریفی سلبی است و نتیجه آن تحمل دیگران و مدارا کردن با آموزه ها و باورهای افراد و مسلک های مختلف اجتماعی و دینی است و از منظر درون دینی نیز فضیلتی اخلاقی است که به گونه فردی و اجتماعی مطرح می شود. رفتاری مهربانانه و هدایتگرانه با خود به منظور انقیاد نفس و نیز هدایت افراد برای ساختن جامعه انسانی و متعالی است بدین ترتیب مدارا هم موجب شکوفایی انسانیت انسان و هم عامل تحقق جامعه انسانی می گردد. بدیهی است اتصاف به این صفت اخلاقی عرفانی و اجرای درست و معقول آن نیازمند سلوک علمی و عملی است. نگارنده در این پژوهش به تبیین مولفه ها، مبانی، ضرورت و تاثیر آن در تعالی فرد و جامعه متعالی با رویکردی به اندیشه عرفانی و سیره امام خمینی می پردازد.

کلمات کلیدی:

تسامح، فضیلت، سیاست، اخلاق، سلوک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819748>

